

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198519

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ|| ೭

ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು

ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ
ಬಿ. ಏ. ಎಲ್ ಎಲ್, ಬಿ. ವಕೀಲ

ವಿಜಾಪುರ.

೧೯೭೬

ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ.

CHECKED. 1951

CHECKED 19

Checked 1989

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮೂರು ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಕೈ. ವಾ. ಗುರಬಸಯ್ಯಾ ಕಂಠಿ ಬನಹಟ್ಟಿ ಸಂ|| ಜಮಖಂಡಿ, ಎರಡನೆಯದು ಶಿ||ಮೂ|| ಬುದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ ಎಡೆಹಳ್ಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ|| ವಿಜಾಪುರ ಈ ಸಭ್ಯಗ್ರಹಸ್ಥರು ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದೊರೆದದ್ದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೨೭ ವಚನಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗಿದೊರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅವರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೋಧವಾಗಬೇಕೆಂದು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಚನಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

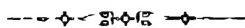
ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನು ಬಹು ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವು ಅಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಚನದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೂರೂ ಜನ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾನು ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇನ್ನೂ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ..

ವಿಜಾಪುರ
ತಾ. ೬ - ೯ - ೨೬

}

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟ
ಪ್ರಕಾಶಕ

ಗಣದಾಸಿವೀರಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು.

೧. ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತನ್ನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎರಡು ಮುಖದಿಂದ ಎರಡು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ, ಒಂದು ಅರ್ಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅರ್ಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಅಂಡಜ, ಪಿಂಡಜ, ಜರಾಯುಜ, ಉನ್ಮಿಜ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಇಹ, ಪರ, ಮಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕವಿಲ್ಲ, ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ, ಮಣ್ಯ ಪಾಪವಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ವಿಲ್ಲ, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ವಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಇಲ್ಲ. ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿಜೈಕ್ಯವ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಆ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಆಟವಾಡಬೇಕಾಗಿ, ಮಹಾದಾಕಾಶವನೇ ಮಂಟಪವ ಮಾಡಿ, ಆಕಾಶವನೇ ಪರದೆಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಗಳ ಮೂರ್ತವಮಾಡಿಸಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ದಾಟವ ಆಡಿಸುತ್ತಿಹುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಆ ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳು ನೋಡಿ, ಆ ಬೊಂಬೆಗಳೇನು ಆಡಹವು, ಸೂತ್ರಕನಾಡಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಡುವವು. ಆ ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಶಿವನಿಲ್ಲದಿದೋಡೆ, ಆಡುವುದು ಹ್ಯಾಗೆ? ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರವಿಡಿದು ಆಡಿಸುವನಲ್ಲವೆ, ಇವೆಲ್ಲವು ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜಮೋಕ್ಷಗಳಾಗಿ ಶಾಂಭವ ಪುರಕ್ಕೆ

ಹೋದ ಭೇದವ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ.

೨. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಎಂತಹದೆಂದೊಡೆ ಹೇಳಿಹೆ, ಕೇಳಿರಯ್ಯ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೆಂದೊಡೆ, ಜ್ಞಾನ ಗುರುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನವ ಹಡೆದು ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸವಾದುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಯ ಹಿಕ್ಕಿಯ ಪೂಜಿಸಿ ಗುರುಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಹಡೆದುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಅಂಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆ ಹಲವು ಗುರುವು, ಹಲವು ಲಿಂಗ ಆರ್ಚಿಸಿ ಮೂಜಿಸಿ ಹಲವು ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದರು ನೋಡಾ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಆಶೆ, ರೋಷ, ಅಹಂಕಾರ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳು, ಆಷ್ಟ ಮದಂಗಳು, ಅನ್ಯತ, ಪರಧನ, ಪರಸ್ತ್ರಿ, ಪರನಿಂದೆ, ಪರಹಿಂಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲವ ನೋಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೆಂದೊಡೆ, ಎಂತಹರೋ ನೋಡಾ. ದೀಪವೆಂದೊಡೆ ಕಾಣಳು ಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯಿತ್ತೆ? ಅವೃತವೆಂದೊಡೆ ಹಸಿವು ಹೋಯಿತ್ತೆ? ಉದಕವೆಂದೊಡೆ ತೃಷೆಯು ಹೋಯಿತ್ತೆ? ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು. ರರಣಸತಿ ಲಿಂಗ ಪತಿ ಎಂಬ ಭೇದವ ತೀರೊಡೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಈ ತ್ರಿವಿಧತನುವ ಮೊಸಲಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲದೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಎಂತಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩. ತಮಂಧಕಾರದೊಳು ಮೋಡವಿಲ್ಲವ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶದಂತೆ, ಎಲೆ ಇಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ. ರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ, ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ದೀಪದಂತೆ, ಸೂರೆತೆರೆ ಬುದ್ಬದಾಕಾರವಿಲ್ಲವ ಸಮುದ್ರದಂತಿರುವ ದೇ ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವೆಂದು, ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೪. ಅಷ್ಟವರಣಂಗಳು ಆಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಿ. ಗುರುಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಗುರುಭಕ್ತಂಗೆ. ಲಿಂಗಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಲೋಚನತಾಯಿಗೆ, ಜಂಗಮ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರಿಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಪೇಮನಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ವಿಭೂತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಚಾರಮರಾಯಿಗೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಅಜಗಣ್ಯಂಗೆ. ಇನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಆರಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾ

ಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಬಸವಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು, ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಮಡುವಾಳಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು, ಶರಣಸ್ಥಲ ಪ್ರಭುದೇವರಿಂಗಾಯಿತ್ತು, ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಅಜಗಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಪಟಾಸ್ಥಲದ ವಿವರಮಂ ಪೇಳೈ. ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ವಿವರ, ಸದಾಚಾರರಲ್ಲಿ ನಡೆವನು. ತ್ರಿಕಾಲಮಜ್ಜನವನೀಡುವನು. ಅಂಭನಧಾರಿಗಳ ಕಂಡೊಡೆ ನಂದನೆಯ ಮಾಡುವನು ಆಪ್ತಾಯನಕ್ಕೆ ಅನ್ಯನ ನೀಡ ವನು. ಪೃಥ್ವಿ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಮಜ್ಜನ ತ್ರಿಕಾಲೇಷು ರುಚಿಸಾಕ ಸಮರ್ಪಿತಂ | ಸದಾಚಾರರಿಸಭಕ್ತಲೀಕಂ ಜಂಗಮೇವಹ | ಅಂಭನೇನ ಶರಣಂಚ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂಚಮುತ್ಸಮಂ || ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಪರಶ್ರೀ, ಪರವ್ರಪ್ಯ, ವರಸಿಂದೆ, ಹಿಂಸಾ, ಅಸೃತ, ಇವ ಪಂಚಮುಖಾಪಾತಕಗಳು, ಇವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಲಿಂಗಸ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ್ಪ ಜಲವೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಶರಶ್ರೀ ಪರಸಿಂದಾಚ ಸಾರ್ಥಂ ಹಿಂಸಾಸೃತಃ ವರ್ಜಿತಾ ಭಾವರುದ್ಧಿಮಾನ್ || ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಮುತ್ಸಮಂ || ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ ವಿವರ- ಲಿಂಗಕೃರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂಗನೇಹಿನಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದ . ಅನರ್ಪಿತವ ವರ್ಜಿಸುವುದು. ಅಗ್ನಿಯೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಲಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಪ್ರಸಾದಂಚ | ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಂಚ ಸ್ಥಿಕರೂ || ಸುಭೋಗೀಲಿಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಅನರ್ಪಿತಂ ವರ್ಜಿತಂ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಮುತ್ಸಮಂ || ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ವಿವರ- ಸುಗುಣವೇ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ. ದುರ್ಗುಣವೇ ವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ. ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣವೆಂಬ ಉಭಯವನತಿಗಳೆದು ಸುಖದುಃಖ, ಸ್ತುತಿ ಸಿಂದೆ, ಶತ್ರು ಮಿತ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ಸಮಾನಂಗಂಡು, ವಾಯುನೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸುಖ ದುಃಖ ಸ್ತುತಿನಿಂದಾ | ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಂತ್ಯಜೆತ್ | ವಾಯುವಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಶತ್ರು ಮಿತ್ರವರ್ಜಿತಂ || ೧ || ಇನ್ನು ಶರಣಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಸತಿಪತಿಭಾವ ಅಂಗಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖನಾಸ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪುದು, ಆಕಾಶವಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು ಶರಣಸ್ಥಲ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪತಿಲಿಂಗಂ ಸತಿಚಾಹಂ | ಇತಿಯುಕ್ತ ಸನಾತನಃ | ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ | ಶರಣಸ್ಥಲಮುತ್ಸಮಂ || ಇನ್ನು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲದಿಹುದು, ಸಡಾ

ವರ್ಗಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಅಷ್ಟನಿರ್ಭಾರವೇ ಇಲ್ಲದಿಹುದು, ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವವಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಉಂ ಕರ್ಮರ ಸಂಯೋಗದಂತಿಹುದು, ಆತ್ಮನೇ ಅಂಗವಾಗಿಹುದು ಐಕ್ಯತ್ವಂ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಪಡೂರ್ಮಿಯೋಗಯುಕ್ತ ಪಡ್ವರ್ಗಂ | ನಾಸ್ತಿ ಚಾಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನಂ || ನಿರ್ಭಾವಂ ಶಿವಲಿಂಗೈಕ್ಯಂ ಶಿಖಿ ಕರ್ಮರಸಂ ಯೋಗವತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಗಣಂಗಳು ನಡೆವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೫. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣವು ಸಾಧ್ಯವಷ್ಟುದಲ್ಲದೆ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂಬರು. ಅದೇನು ಕಾರಣ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ? ಅಂದಿನ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಆತ್ಮ ಆಕಾಶ ವಾಯು ಅಗ್ನಿ ಅಪ್ಪು ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಅಂದಿನ ಹವಿನೆಂಟು ಧಾನ್ಯಂಗಳು, ಅಂದಿನವಾರ ತಿಳಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ಇಂದು ನಡೆವುದುಂಟು. ಅಂದಿನ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪ ಇಂದುಂಟು. ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹದ ಕೇಲಕಳೆದು ದಯವಾಡೋ ಸದ್ಗುರುವೇ. ಕೇಳೆ ಮಗನೇ, ದೃಢವಿಡಿದು ಎಕಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆವ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ದೃಢವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯಮಂತ್ರವಿಲ್ಲೆಂಬುವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಪವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪುರಾತನರ ವಚನವಿಡಿದು ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಅದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ. ಎನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸೊಡೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ತಪ್ಪಿಂಗೇನೂ ಎಣೆ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸೈರಣಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಮೇರು ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಾಗೆಯಲ್ಲ? ಪರುಷ ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಬ್ಬಿನದಲ್ಲ? ನೀನು ಎನ್ನ ಗುಣವನರಸುವರೆ, ಎಂತು ಜೀವಿಸುವೆನಯ್ಯ? ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ.

೬. ಗುರುವೇ ಪರಶಿವನು. ಗುರುವೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪ, ಗುರುವೇ ಸಕಲ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನು. ಗುರುವೇ ಕಾಮಧೇನು. ಸರ್ವಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಗುರುಧ್ಯಾನವೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವ ಪೂಜೆಗೆ, ಗುರುವಿನ ಪಾದಪೂಜೆಯೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ, ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಗೆ, ಗುರು ಕೃಪೆಯೇ ಅಧಿಕ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಧ್ಯಾನ ಮೂಲೆ ಗುರೋರ್ಮೂ

ತೀಃ | ಸೂಜಾ ಮೂಲೆ ಗುರೋಪಾದಃ || ಮಂತ್ರ ಮೂಲೆ ಗುರೋರ್ವಾ
ಕ್ಯಂ | ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲೆ ಗುರೋಕ್ರಸಾ || ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲವ ನೊ
ಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನ ಮನಸ್ಥಲ
ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಎನ್ನ ಭಾವಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂ
ಪವಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ | ಎನ್ನ
ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ, ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜಂ
ಗಮ, ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ, ಎನ್ನ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಎನ್ನ
ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ, ಎನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇಂತೀ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನೊಳು ತನ್ನ ಕರುಣ
ಕೃಪೆಯ ತೋರಿದಾತ್ಮನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗವ ದೇವ.

೭. ವಸ್ತುವೆಂದೊಡೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಾಮವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹರಿ
ಸುರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿವುದು. ಸಾಧ್ಯಕ್ಕುಸಾಧ್ಯವಾಗಿವುದು.
ಭೇದಕ್ಕುಭೇದ್ಯವಾಗಿವುದು. ಕೋಟಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ
ಮಿಗಿಲಾಗಿವುದು. ಈರೇಳು ಭುವನವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವುದು. ಅಪ್ರಮಾ
ಣ ಅಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುವು ಎನ್ನ ಕರ ಮನಭಾವದೊಳಗಿವು ಭೇ
ದವ ತಿಳುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಲಿಂಗಮೊಳಗೆ ಅಖಿಲಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬಹ್ಮಾಂಡಗಳಡಗಿಹವು. ಲಿಂ
ಗವು ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಡಗಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಲಿಂಗವು ತನ್ನೊ
ಳಡಗಿದ ಭೇದವ ಶಾಸ್ತ್ರಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು, ಆಗಮಯುಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿ
ಯದು, ಕರ್ಮಭೂಭಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ಗು
ರುವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಭೇದವು ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಕರಿ ಕನ್ನ
ಡಿಯೊಳಡಗಿದಂತೆ, ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಆಕಾಶ ವಡಗಿದಹಾಗೆ, ಬೀಜ
ದೊಳಡಗಿದ ವೃಕ್ಷದ ಹಾಗೆ, ಈ ಭೇದವು ಗುರುಭಕ್ತರಂಶಿಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೯. ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಶಿವ, ಭಕ್ತ, ಈ ಚತುರ್ವಿಧವು ಒಂದೇ ವಸ್ತು.
ಇವು ಯೆಂಟೆಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ಎಂಟೆಕ್ಷರವೇ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳಾದವು.
ಆ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳೇ ಇವುತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಇವುತ್ತುನಾ
ಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವೇ, ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತಂ, ಗುರು ಲಿಂಗ

ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಈ ಐದು ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಕ್ಷರಗಳಾದವು ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಕ್ಷರಂಗಳೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತೆ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇವು ಮೂರು ಒಂದೇ ವಸ್ತು. ಇವು ಮೂರು ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರವೇ ದಶಗಂಗೆಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರಗಳೇ ದಶವಿಧ ಪಾದೋದಕವಾದವು. ಇಂತಿವೆ ನೆಲ್ಲವ ನೋಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಏನೇನು ಫಲಪದವಿ ಎಂದೊಡೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದವು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರಣ, ಶ್ರೀ ಗುರುವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಕೊಟ್ಟು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತಿಪತಿ ಭಾವ ತಪ್ಪಬೇಡೆಂದು, ಗಣಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ಅಂಗವಾಗಿ, ಅಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಿ ಎಂದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಎನ್ನಂಗಳೇ ನಿನ್ನಂಗ, ನಿನ್ನಂಗವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾದ ಮೇಲೆ, ಎನ್ನ ಮಾನಾಸಮಾನ ನಿನ್ನದೈಯ್ಯ. ಎನ್ನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮದೈಯ್ಯ. ನೀವು ಈರೇಳು ಲೋಕದ ಒಡೆಯರೆಂಬುದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯ. ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ಪುರುಷನ ದೊರೆತನ ಹೆಂಡರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೇ? ಎನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖವೇ ನಿನ್ನದೈಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖವೇ ಎನಗೈಯ್ಯ. ಎನ್ನತನು ಮನ ಧನವ ಸೂಸಲೀಯದೆ, ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನೀವೇ ಜೋಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಜೋಕೆ ಮಾಡದಿರೊಡೆ, ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಯಾಕಂದರೆ, ಗಣಂಗಳು ಸ್ವಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದರ್ ಕಾರಣ. ಆಗ ಮನೆಯ ಮಾತ ಹೇಳಬಹುದೇ ಎಂದೊಡೆ, ಎನಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೧. ಈ ರೇಳು ಲೋಕವನೋಳಕೊಂಡ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಪರಿಯನೋಡಾ. ಅಗಮ್ಯ ಆಗೋ ಚರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲಾತನೇ ಭಕ್ತನು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಡ ಕಟ್ಟಿ, ಹೋದೀತೋ, ಇದ್ದೀತೋ, ಹ್ಯಾಗೋ, ಎಂತೋ, ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದವರು ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಅವಿಳಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಡಗಿಹವು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗವು

ಧೈ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸಚರಾಚರಂ | ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯ ವರಂ ನಾ
ಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜ ಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪ ಘನ
ಲಿಂಗವ ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಕ್ತಂಗೆ ಕರಮನ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ ಅಗಲಲುಂಟೆ? ಹೀಗೆ ಅವಶಾಸ್ತ್ರ ಆನ ಆಗಮ ಅವ
ವಚನ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಮತ್ತಂ ಸಂಪಿಗೆಯು ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವು ಎಳ್ಳೆ
ಣ್ಣೆಯ ಬೆರೆದಮೇಲೆ, ಆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳ ಬೇರೆ ಅಗಲ
ಲುಂಟೆ? ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗವ ಅಗಲಲುಂ
ಟೆ? ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಹೇಗಿಪ್ಪದೋ ಎಂದೊಡೆ ಅವರವರ
ಮನ ಭಾವ ಹೇಗಿಪ್ಪದೋ ಹಾಗಿಪ್ಪದು. ಇವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ಉದಕ ಒಂ
ದೇ ಹಲವು ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮಧುರ, ಕಾರ, ಒಗರು, ಹುಳಿ, ಉ
ಪ್ಪು, ಕಹಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಹಣ್ಣು ಫಲಂಗಳು, ಉದ
ಕ ಒಂದೇ. ಶ್ರೇತ, ಸೀತ, ಹರಿತ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟ ಕಪೋತ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಈ
ಆರು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆದುದು ಅಭ್ರಕ ಒಂದೇ. ಈ ಅಭ್ರಕ ಹ್ಯಾಗೋ
ಮನ ಹಾಗೆ ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗ, ಹೀಗೆಂವರು ಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೨. ಸತ್ತು ಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯಸರಿಸೂರ್ಣ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ
ತನುತ್ರಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ
ನಡೆವುತ್ತ ನುಡಿವುತ್ತ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪಾತನೇಭಕ್ತ. ಹೀಗ
ಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯದಾದ ಲಿಂಗವ ಅನಿತ್ಯವೆಂದು, ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ಸಂದೇಹದಿಂದ
ಆದನು ನುಡಿಮ ಆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವ ನಂಬದವರಿಗೆ ಆತನು ಇಂಬಾಗಿ
ಪ್ಪನು. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಹಿಕ್ಕಿ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ?
ಸದ್ವ್ಯವದಿಂದ ಬಳ್ಳೇರ ಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಬಳ್ಳ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೇ? ಭಾವ
ದಿಂದ ನಂಬೆಣ್ಣಂಗೆ ಅಂಗನೆಯ ಕುಚ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ
ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗಣ್ಣಂಗೆ ಲಿಂಗ ಒಡನೆ ಹೋದುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂ
ಗದೊಳಗೆ ನೀಲಲೋಚನೆಯಮ್ಮ ಶರೀರವೇ ಏಕಾಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವೇ?
|| ಸಾಕ್ಷಿ || ಕರ್ಮಾರ ಮನಲಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ರೂಪಂ ನಾಸ್ತಿ ನಿರಂತರಂ | ತಥಾ
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗೇ | ತತ್ಪದೇ ನಿರ್ಣಯೇ ಯೋಗಾತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗದ ನಿಲವನರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವಾ.

ಗು ಘಟಾಕಾಶ, ಮಠಾಕಾಶ, ಮಹಾನಾಕಾಶ ಆಸಾವೆಂದೊಡೆ, ಘಟಾಕಾಶವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಪ್ಪದು. ಜಿಹ್ವೆಯೇ ತಾಯಾಗಪ್ಪದು ನೇತ್ರವೇ ತಂದೆಯಾಗಪ್ಪದು. ದ್ವಿಕರ್ಣಗಳೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ಹಸ್ತಪಾದಗಳೇ ಕುಟುಂಬವಾಗಿಪ್ಪವು. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧವೇ ಅರಮನೆಯಾಗಪ್ಪದು. ಇವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಠಾಕಾಶವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಪ್ಪದು. ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಾಗಪ್ಪದು. ಜ್ಞಾನವೇ ತಂದೆಯಾಗಪ್ಪದು. ಧರ್ಮವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ದಯವೇ ಗೆಳೆಯನಾಗಪ್ಪದು. ಶಾಂತಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇ ಸುತ್ರರಾಗಿಹರು ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಹದಾಕಾಶವೇ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಪ್ಪದು ತೃಪ್ತಿಯೇ ತಾಯಾಗಪ್ಪಳು. ಆನಂದವೇ ತಂದೆಯಾಗಪ್ಪನು. ಸಂತೋಷವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗಳಾಗಿಪ್ಪರು. ಹರುಷಾಭಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇ ಗೆಳೆಯರಾಗಿಹರು. ಸದ್ಭಾವವೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಹರು. ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಮಾತಾ ಜಿಹ್ವೆ ಪಿತಾ ಚಕ್ಷುಃ| ದ್ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸಹೋದರ ಹಸ್ತಪಾದ ಕುಟುಂಬೇನ| ಚಿತ್ತೇನ ಶುದ್ಧತೆ ನುರಿ|| ಸತ್ಯ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಜ್ಞಾನ| ಧರ್ಮಭೃತಾ ದಯಾ ಸಖಾ| ಶಾಂತಿ ಪತ್ನಿ ಕ್ಷಮಾ ಸುತ್ರ ಪಥ್ಯತೆಮನು ಬಾಂಧವಃ|| ತೃಪ್ತಿಮಾತಾನಂದ ಪಿತಾ| ಸಂತೋಷಶ್ಚ ಸಹೋದರಾ| ಹರುಷಸ್ತ್ರೀ ಕ್ಷಮಾಮಿತ್ರ| ಸದ್ಭಾವೇನ ಸುತ್ರಸ್ತಥಾ|| ಘಟಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮ, ಮಠಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಅಂತರಾತ್ಮ, ಮಹದಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಪರಮಾತ್ಮ. ಚಿನ್ಮಂಗಬೇಳೆಗಿಂದ ಸಣ್ಣನಾಗಿಪ್ಪ ನೇತ್ರಣ್ಣ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗ ತ್ರಿವಿಧಾಕಾಶವನ್ನೊಳಕೊಂಡ ಭೇದವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು?

ಗೃ. ಅಖಂಡ ಗೋಳಕಾಕಾಶ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದಾದ ಪೃಥ್ವಿ, ಪತ್ರ, ಪುಷ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಅನಂತ ಸತ್ರಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿಹುದು. ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದಾದವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ದಶಗಂಗೆಗಳ ಕುಂಭವ ಮಾಡಿ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಅಘೋರಮುಖದಿಂದಾದಗ್ನಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧಾಪದೀಪ ಆರುತಿಗಳಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಪಾಷಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳುಗುತ್ತಿಹುದು. ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖ

ದಿಂದಾದ ವಾಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಪವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖ ದಿಂದಾದ ಆಕಾಶ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ನಾದಗಳು ಬಾರಿಸುತ್ತಿ ಹುದು. ಗೋಷ್ಠ ಮುಖದಿಂದಾದ ಆತ್ಮನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ ಪೂಜೆ. ಮನ ಚಕ್ಷುಃವಿಸಿಂದಾದ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ದೀವಿಗೆಗಳಾಗಿ ಹರು. ಇಂತಪ್ಪ ಘನವಸ್ತುವು ಎರಡಾಗಿ ತನ್ನ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ, ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂ ಬಾತನು ತಾನೇ, ಅರ್ಪಿಸುವಾತನು ತಾನೇ. ಇಂತಪ್ಪ ಘನಲಿಂಗವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದೊಳಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ನಿಂದನಿಲವ ಎನ್ನೊಳಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಪಂಗಡವೇನಾ

೧೫. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ವಿವರವ ಕರುಣಿಸು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಮುಖಪ್ರಕ್ಷಾಲನವ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ ದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನ. ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಕ್ರಿಯೆವಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನವು. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಭಾವಲಿಂ ಗದ ಮಜ್ಜನ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂ ತೆಂದೊಡೆ, ಸ್ನಾನ, ಧಾಳಣ, ಧಾರಣ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂ ಗದಲ್ಲಿ, ಧಾಳಣವ ಮಾಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಧಾರಣವಮಾಡಿದುದು ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಹೊರಗಣ ಪುಷ್ಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಕಮಲದ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಪುಷ್ಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಜಪದ ಕ್ರಮವು. ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಣ ಮ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚತತ್ವವಡಿದೆ. ಜಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಜಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಜಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ತ್ರಿಕಾಲಪೂಜೆ. ಉದಯಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದತ್ರಯ ದ ವಿವರ. ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಭೋಗತ್ರಯದ ವಿವ ರ. ಭೋಜನಸುಖವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದ ಸುಖವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಸುಖವು ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಚರಿತ್ರದ ವಿವರ. ನಿಂತಿರ್ದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಕುಳಿತಿ

ರ್ಮದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಲಗಿರ್ಮದೇ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ನಡೆದುದೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ನುಡಿದುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಪಿಡಿದು ನೋಡುವ ಸುಖ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೊಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಗರ್ಭದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಗಿಹ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಪಲದೊಳಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮುಳಗಿಸುವದೀಗ ಲಿಂಗಾಂಗವು. ಇನ್ನು ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ ವಿಶ್ವಜೀವನ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ ತೈಜಸಜೀವನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ ಪ್ರಾಣಜೀವನ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ ಕಾರಣ ತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಆಯತ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು, ಸ್ವಾಯತ ಸ್ವಾಣಲಿಂಗವು, ಸನ್ನಿಹಿತ ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಪಾತಾಳಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಹುದು. ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಿಹುದು. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಭಾವಲಿಂಗವಿಹುದು. ಈರೇಳುಲೋಕವ ನೊಳಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಚರ್ಮ ಚಕ್ಷುವಿಗೆ ಆಗೋಚರವು. ಮನೋನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಡಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎರಡು ನೇತ್ರಂಗಳು ಪುಷ್ಪವಾಗಿದ್ದೀಗ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗವು. ಇನ್ನು ರೂಪಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ರುಚಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು. ತಾನೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಅಂಗಂ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಮನಃ | ಭಾವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ತೃಪ್ತಿರಿತಿಭೇದವರಾನನೇ || ಎಂದುದಾಗಿ ಅಂಗವೆಂದರೆ ರೂಪು, ಮನವೆಂದರೆ ರುಚಿ, ಸಂತೋಷವೆಂದರೆ ತೃಪ್ತಿ, ಎಂದರಿವುದು. ಕ್ರಿಯೆವಿಡಿದು ಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧಿಧಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನವಿಡಿದು ಕರಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಮೂವತ್ತಾರುಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಭಾವವಿಡಿದು ಪರಿಣಾಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಇನ್ನಾರು ಹದಿನಾರು ಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಸಾವಿರದ ಇನ್ನಾರು ತೊಂಬತ್ತಾರು ಲಿಂಗ ಇಂತಪ್ಪ ಬಯಲಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಬಯಲಹಸ್ತ

ದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಬಯಲಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬಯಲ ಲಿಂಗವ ಬೆರೆದುದು, ಇದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಸಮರಸವು, ಇದು ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಸತಿ ನ್ಯಾಯವು, ಇದು ತ್ರಿವಿಧ ತನುವ ತ್ರಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಮವು ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮವನೋಕೊಂಡು ಇಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆಂದರು ಬಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೬ ನಾಲ್ಕುವೇದ, ಆರುರಾಷ್ಟ್ರ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ, ಇಪ್ಪತ್ತಿಂಟು ಛಾಂದ್ರಗಮಂಗಳು ಇತ್ತು ಯಾಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಂದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಂಪ ಕರಗವುಮ ಕೇಳೈಮಗನೆ, ಹರಿಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ದೇವದಾನವ ಮಾನವರುಗಳು ಎಂಬತ್ತಿಂಟುಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲ ರಾಮನವಲಿಸಿಹೆವೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ಕೋಳಲು ಶಿವನು ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದನು ನೇದಾಂತ ತತ್ವಮಧಿಕಂ ನವನೀತನಾರ ಎಂದುದಾಗಿ ವೇದ ಮೊದಲಂತವೆಲ್ಲವು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಹಾಗೆ, ಪುರಾತನರ ವಚನಗಳು, ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಣ್ಣೆಯಹಾಗೆ. ಈ ಗುರುವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ? ಮನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬದೊಡೆ ಏನು ಮಾಡಿದಡೂ ನಿಷ್ಫಲ. ಇದನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂಪ ತಿಳಿದು, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಲಿಂಗವೇ ತಾನುತಾನಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಕೂಡಿದಂತೆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾದರು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ

೧೭. ಲಿಂಗವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆನವ ಮನಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ನೋಡುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣ ತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಗೆ ಮಣ್ಣ ತೋರಿ, ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದುದ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ಅಂಜಿ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ನಿಂದಕಾರಣ, ಹೊನ್ನಿನ ನೆನಹು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು, ನೋಡಾ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಓಂಕಾರನಾದಾಮೃತವ ಚುಂಬನವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಟ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಕರಕಮಲವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಮಣ್ಣಿನ ಧಾವತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತ್ತು. ಇಂತು ಮಾಡಿದಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿದರೆ, ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಪ ಸುಖ ತಾಮಸಕೀಕೃತವು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲ್ಲದಂಥ ನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳು ನಿಧಿನಿಧಾನಗಳುಂಟು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು

ನೀವು ಕೂಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವ ಬನ್ನಿರಿ. ಅವರು ವಸ್ಥಲವ ತೋರಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ. ಗಣಂಗಳು ಇರುವ ವಸ್ಥಲವು ಆವುದೆಂದೊಡೆ, ಎಳುಪ್ಪರಿಗೆ ಯಲ್ಲಿಪ್ಪುದು. ಅವರ ನಾಮಗಳ ಪೇಕ್ಷೆನು. ಪಕ್ಷಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಗುರು ಹಿರಿಯರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ಪ್ಪರು. ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ನಾವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವು. ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವ ಹೇಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಅವು ಯಾವವೆಂದೊಡೆ, ಜೀವಾತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಸರಮಾತ್ಮರೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯವು. ಹೇವಾದ್ರಿ, ರಜತಾದ್ರಿ, ಮಂದರಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಮೇರುಗಳ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮಾಡಿ, ವಾಯುವನೇ ಶಿವದಾರವ ಮಾಡಿ, ತನುತ್ರಯವನೇ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ, ಇವುಗಳನೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪರಶ್ವೀಯರ ಅಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ನಿಕಾಮವೆಂಬ ಉಡುಗೊರೆಯ ಮಾಡಿ ಕಟೆಯಲಿಟ್ಟರು. ಕುಶಬ್ದವ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಬಲದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಡಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ ಟ್ಟರು. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ನಂದೆಯ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಎಡದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗೆ ಪಂಚಾಚಾರವೆಂಬ ಅಯ್ದುಂಗುರವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ನೂರೇಂಟು ನಾಮಹರಗಣ ಕೊರಳಲಿ ಹಾಕಿದರು ಆಪತ್ತಿಗೆ ಅಂಜ ಬೇಡೆಂದು, ವಿಭೂತಿ ಧೂಳನ ಧಾರಣವ ಮಾಡಿ ಜೋಡಂಗಿಯ ತೊಡಿಸಿದರು. ಗಣಂಗಳು ಹೋದ ಹಾದಿಯನೆ ಮುಂಡಾಸವ ಮಾಡಿ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದರು. ಅವ ಕಂಟಕವು ಬಾರವ ಹಾಗೆ ಗಣಂಗಳ ಪಾದ ಧೂಳವ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಿ ಹೊದಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ನಿಧಾನವ ಕೊಟ್ಟು, ಭಾವದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದರು. ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ನಿಧಿ ನಿಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದಾಸಾನುದಾಸಿಯೆಂದು ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸು ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲವಂಗಮದೇವಾ.

೧೪. ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅಂಗವ ಬೇಡಬಾರದಯ್ಯ. ಅದೇಕೆಂದೊಡೆ, ಶಿವನು ದೀನನು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಕುಬೇರನವಾಸಮಾಡಿ ದೀನವಾಯಿತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಆ ದ್ರವ್ಯ. ಇದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ತಂದು ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಮರ ನೀತಿಯ ಮನೆಯ ಬೊಕ್ಕಸ ಭಾಂಡಾರವೆಲ್ಲವ ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಒಯ್ದು, ಅ

ದೇವಾಲದೆ ನಮ್ಮ ಗಣಪತಿ ರಾಯನ ಮನೆಯ ಕನ್ನವನಿಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು, ಈರೇಳು ಲೋಕವನೆ ಸ್ತುತಿಪಾಲನೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಲ್ಲ ಉಂಡ ಮೇಲೆ ನೀವು ಉಂಬಿರಿ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಇದೇಚಿಂತೆ ನಿಮಗೆ. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿವರು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದಿನದಿನದ ಕಾಯಕವ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಇಂದಿನ ಕಾಸು ನಾಳಗೆ ತಂಗಳೆಂಬರು, ನಾಳಿನ ಚಿಂತೆ ನಮಗೇಕೆಂಬರು. ನೀವು ನಾಳೆಗೆಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕರಿಕಾಲ ಜೋಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಉಂಟು, ಅದುಸಾಲದೆ ನಮ್ಮ ಮಾದಾರ ಜನ್ಮಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿಯು ನುಂಬಿರಿ. ಆಗ ಈರೇಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಉದಾರತ್ವ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಇದ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಾಗಿನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪಿರಿ ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೯. ಭಕ್ತರ ಮನವ ಶಿವನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವನೊಡ್ಡುವನು. ಅಪರಾಧಗೊಡುವನು, ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಯಲ ಮಾಡುವನು, ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ಪೈರಿಗಳ ಮಾಡುವನು, ದೇಶತ್ಯಾಗವ ಮಾಡುವನು, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಗಳ ತೋರಿಸುವನು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪುಣ್ಯಮೇಕೋ ಮಹಾಬಂಧು! ಪಾಪಮೇಕೋ ಮಹಾರಿಪು! ಅಸಂತೋಷೋ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ! ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಂ || ಅಪರಾಧಾರ್ಥ ನಾಶಂಚಿ ವಿರೋಧನಂಚಿ ಬಾಂಧವ! ದೇಶತ್ಯಾಗಮಹಾ ವ್ಯಾಧಿ! ಮಧ್ಯಕ್ಷಸ್ತು ಸುಲಕ್ಷಣಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲದೊಳುವನು ಶಿವನಾಚ್ಛೇದಿಯಿಂದ ಬಂದವೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀವೇ ಗತಿ, ನೀವೇ ಮತಿ ಹಾಲಲದ್ದು ನೀರಲದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥವರನು ಶಿವ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಬನು. ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತನ್ನ ನಂಬಿದ ಫರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥನು.

೨೦. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಪರುಷವಿಪ್ಪದು, ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಪರುಷವೇಕಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ ದಯದಿಂದ ಕರಾಣಿಸುದು ಗುರುವೇ. ಕೇಳಯ್ಯಾ ತರುಳನೇ. ಶಿವಯೋಗಿಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರು, ಇದುಭಿಕ್ಷವೇಳೆಯೇ ಎಂಬವರಿಗೆಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನ ಧಾರಿಗಳು ಸ್ವಯಂಪಾಕ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗೋದಿಯ ಬೀಸುವಹಾಗೆ ಕಡೆಯಲಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟುನೀಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳು ಧಾನ್ಯ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಘನವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಬವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಪರುಷ ಎಲ್ಲಿಹುದೆಂದರೆ, ಜಂಗಮವು ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಬಂದಬರವ ನಿಂದನಿಲ

ವನಂತು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ತನ್ನ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು ಹೀಗೆಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗ ಮದೇವಾ.

೨೧. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರ ದಡೆನ ಕಂಡು, ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಮಕ್ಕಳಾವ ಮೇಲೆ ತನಗೆಗುರುವು ಕೊಟ್ಟದ್ರವ್ಯವ ಸವಿಯಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಪಂಚಿನ ತಂದೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆವರು, ಅವರು ತಂದೆಯ ಬದುಕನ್ನಾಯಿದಿಂದ-ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಂಬರು. ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ ಎನ್ನ ಬಾಳುವೆ. ಒಂದಗಳ ಕಂಡರೆ ಕಾಗೆ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನ್ನೆಲ್ಲವ? ಒಂದು ಗುಟಕ ಕಂಡರೆ ಕೋಳಿ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಕುಲವನ್ನೆಲ್ಲವ? ಇಂತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ಆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಆ ಕಾಗೆ ಕೋಳಿಗಿಂತ ಕರಕಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲ, ಎನ್ನ ಬಾಳುವೆ. ಭಕ್ತಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಬ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಲಿ ಆಚಾರ ಎಚಾರವಾಗಲಿ, ಬೈದು ಹೊಯಿದರಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ತೊಡಕು ಬರಲಿ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ ಲೇಸು. ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೇಳಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿವುದೇ ಲೇಸು. ಎಲೇ ಲಿಂಗವೇ ನೀವು ಬೇಡುತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ತಮ್ಮಟ ಬಿರಿದ ಕೇಳಿ, ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು. ಏನೆಂದೊಡೆ, ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಸಟಿಯ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯ ದ್ರವ್ಯವ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಅಹುದಲ್ಲವ ಮಾಡುವದ ಬಿಡಿಸು. ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಒಡತನವ ಬೇಡವಯ್ಯ, ಕಿರಿತನವ ಕೊಡಿದಯ್ಯ! ಇಷ್ಟನು ಕೊಡದಿದ್ದೊಡೆ ನೀವು ಬೇಡುತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ನಿಮ್ಮತಮ್ಮಟ ಬಿರಿದು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಹಿಡಿತಿಯ ಹಿಡಿದಾರಯ್ಯಾ! ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೨. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣ, ವ್ಯತಿಪಾತ, ವೈದ್ಯತಿ ಶುಭಾಶುಭವ ನೋಡಲಾಗದು, ಕೇಳಲಾಗದು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲರಂಡೆ ಇಪ್ಪ ಕಾರಣ ಕೇಳಲಾಗದು, ವಾರ ತಿಥಿ ನಕ್ಷ

ತ್ರ ಅರೈದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಶಿವನಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ವಾರಗಳೇ, ದೈವವಾಗಿಪ್ಪವು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ವೇಳೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ, ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ರಾವಣನೇಕೆ ಒಯ್ಯ? ಮತ್ತೆ ಅವರು ದೇಶತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ ವನವಾಸವೇಕೆ ಹೋದರು? ||ಸಾಸ್ತಿ|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವಿಪ್ರಧಾನಕ್ಷಂ ಕಿಂಕರೋತಿ ಶುಭಗ್ರಹಂ | ವಸಿಷ್ಠೇನ ದೀಯತೆ ಲಗ್ನಂ ರಾಮಃಕಿಂಭ್ರವಃಶಿವನೆ || ಎಂದು ದಾಗಿ ಈ ನಡತೆ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಸಮ್ಮತ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಊರಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಕೆರೆಬಾವಿಗಳನಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ಕೇಳಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಅವುಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪದು. ಆದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ನಕ್ಷತ್ರ ಫಲವ ಕೇಳಿಹೆನೆಂದೊಡೆ, ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳಾದರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳ, ಚಾರಮರಾಯ, ಸೌಂದರ ಪಾಂಡ್ಯ, ಈ ಮೂವರ ಸೀಮೆಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಮೂವರು ಕೂಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳ ಮುಂಗೈ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ತಂದು, ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದು. ಅಂದಿನ ಗಣಂಗಳು ಇಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ್ದ ನೀವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೩. ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ಕರಕಮ ಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದೀಗ ಆದಿ, ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕ ಪದಾದವ ಕೊಂಬುದೀಗ ಮಧ್ಯ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲೀಯವಾದುದೀಗ ಅವಸಾನ, ಇದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲ ಗಣಂಗಳು ಎನಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ಪ್ರಸಾದವ ಹಾರೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತ ಭೇದವ ಗುರು ಅರುಹಿದನಾಗಿ ಗಣದಾಸಿವಿರಣ್ಣನೆಂಬ ನಾಮವಾಯಿತ್ತೆನಗೆ. ಸತ್ಯಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಬಂಟನಾನಯ್ಯ. ನನ್ನನು ತಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಸಲುಹಿ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡಿವಯ್ಯ. ಅವರನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಅವರು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟಿ? ಅವರ ಮನೆಯ ದಾಸಾನುದಾಸ ನಾನು. ಅವರ ಮನೆಯ ಹಾವ

ಡಿಗನು. ತಮ್ಮ ಗಣಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸ್ವಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತೋರಿದ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೨೪. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ. ಅದರಿಂದೆಹಿಂದಿನಜನ್ಮದ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕರಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ಉರಿ ಉಂಡಕರ್ಪುರದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು. ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಎಕೆಂದೊಡೆ, ಆ ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಹರು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗಭೂಮಿಗೆ ಹೊಂದಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗಣಪದವಯಸ್ಪುದು. ಇವಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ, ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನು ಮನ ಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಚತುರ್ವಿಧ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಾಲ್ಕು ಪದ ಸಿದ್ಧಿಯಸ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ಇದು ಶಾಶ್ವತವೆಂಪಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೫. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವ ದಯದಿಂದ ಕರುಣೆವುದು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳೆ ಮಗನೇ. ತಾನಿದ್ದ ಊರಲ್ಲಿ ಗುರುವಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ದರುಶನವ ಮಾಡುವುದು. ಗುರುಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಗುರುವಿನೊಳಗೆ ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಗುರುಪೂಜೆ. ಮತ್ತಂ, ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಜಂಗಮವು ಗುರುವುಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನುಮನಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಲಿಂಗಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಜಂಗಮದೊಳಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತನ ತ್ರಿವಿಧ ತನುವಿಗೋಷ್ಕರವಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಹರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಕರುಣಿಸು ದು ಎನ್ನ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ, ಕೇಳೆ ಮಗನೇ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಿರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಪೂಜಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಭಾವಲಿಂಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು, ಭಾವಿಸಿ, ಭಾವಮನಕರ ದೊಳಗರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಭಾವಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರಮನಭಾವಮೊಳಗರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಏಕಮೂರ್ತಿಪ್ರಯೋಭಾರ್ಗಂ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂಚ ಜಂಗಮಂ | ಜಂಗಮಂಚ ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ | ತ್ರಿವಿಧಂ ಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೆ | ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದೇ ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೬. ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು, ನಡೆಯಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸಾದವಕೊಂಬ ಭೇದವ ನರಿಯರು. ಕರುಣಿಸುವುದ್ಗರುವೆ, ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ತನುವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಧನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಪ್ರಸಾದ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯ ಬಾಧೆಗಳು ಬಾಧಿಸಲಮ್ಮವು. ಕರಿ, ಉರಗ, ವೃಷ್ಟಿಕ ಇವು ಪೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಇರುವೆ ಕೆಂಡವು ಹೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಹೊಂದುವಪರಿ ಎಂಶೆಂದೊಡೆ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ಕಾಡಿಸುವವೆಂದರಿವುದು. ಮತ್ತೆ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಏಕೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿಹವು, ಸದ್ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಕರುಣಿಸು ಎನ್ನ ತಂದೆಯೆ? ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿ, ಹಾಸ್ಯ ದೂಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದೇ ವ್ಯಾಧಿರೂಪಾಗಿ, ಕಾಡುವದು. ಆ ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ತಾನು ನಿಂದಿಸಿದುದ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಕರುಣವ ಹಡೆದರೆ, ಆಗ ವ್ಯಾಧಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೭. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದಮೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುವಾಗ್ಗೆ, ಭವಿಶಬ್ದ, ಕುಶಬ್ದ, ಹಿಂಸಾಶಬ್ದ ಹೊಲಿಶಬ್ದ, ಹುಸಿನುಡಿ, ಭಂಡಣಶಬ್ದ, ಹೇಸಿಕಿಶಬ್ದ, ಇವೆಲ್ಲವ ವರ್ಜ

ಸುವದು. ವರ್ಜಪದಿದೋಡೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪಾದಪೂಜೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಫಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಭವಿಶ್ಯಬ್ಬ ಕುಶಬ್ಬಶ್ಚ ಹಿಂಸಾಶಬ್ಬ ಸ್ತುತಾಪರಾ ಶ್ರುಪಚಾನ್ತತ ಶಬ್ದಂಚ| ಕರ್ಕಶೋಭಾಂಡಿಕೋಟೀವಾ| ಬೀಭತ್ಸಕೋ ಮಹಾ ದೇವಿ ಪ್ರಸಾದಂಚ ವಿವರ್ಜಯೇತ್|| ಎಂದುದಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಮುಗಿವತನಕ ಭೋಜ್ಯ ಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಸಲಿಸುವದು ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ವಿಷಯಾದಿ ಪಂಚಭೋಗಂ| ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸಮಸ್ತಿತಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಮಾಯುಕ್ತಂ| ಪಂಚ ವಕ್ತ್ರಸ್ಯ ಸಂಯುತಂ|| ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಗಳು ನಿಲ್ಲದೇ ಓಡುವವು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳಾಡೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧಿಯಹುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ. ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟುಬಾಚೆಯ್ಯನವರು ನಂಬಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಓಗರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಎಂಜಲಿಂದ ವಿಸ್ತರ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ತಳಿಯಲು, ಕಂಡವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ದಿಲ್ಲವೇ ಗ್ರಾಮ ಸಹಿತವಾಗಿ? ಮತ್ತೆ ಮರುಳ ಶಂಕರದೇವರು ಪ್ರಸಾದ ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವಿದುರ, ನಿಜೈಕೈವಾದುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಪ್ಪ ದೃಢವ ಕಂಡು ನಂಬದೆ ಕರ್ಮ ಫಲವ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಇಂಬಾಗಿಪ್ಪನು ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೮. ದೇಹದೊಡನೆ ತ್ರಿದೋಷಂಗಳು, ವಾತ, ಪಿತ್ತ, ಶ್ಲೇಷ್ಮ, ಇವು ಮೂರು ಕೂಡಿ ದೇಹ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ವಾತಲಗ ಪಿತ್ತ ೬೪ ಶ್ಲೇಷ ೨೫ ಇವು ಕೂಡಿ ೩೩೦ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾದವು. ಇವು ಶಿವನನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದವಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನ ಯತ್ನವಿಲ್ಲವು- ಶಿವಸದ್ವರ್ತನೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಈ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿಹವು. ತಲೆಶಾಲಿ, ಕಣ್ಣಶಾಲಿ, ಉಬ್ಬಸವಾಯು, ಜ್ವರ, ಚಳಿ, ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಶಿವನ ಅಂಶಿಕವು. ತದ್ವು, ತುರಿ, ಕುಷ್ಠ, ಗಂಡಮಾಲೆ, ಕುರುವು, ಬಾವು ಹುಣ್ಣುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂಥ ಬೇನೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಪಾರ್ವತಿಯ ಅಂಶಿಕವು. ಕೇವಲ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಹಿತವಾಗಿಹವು. ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರ ತಪ್ಪಿ ನಡಿದವರಿಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ವೈರಿಗಳಾಗಿಹವು. ಮತ್ತಂಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಬಳಿಕ ಅವಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಷ್ಟಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿಸಿ, ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಧಿಕವೆಂದು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ನಂಬದಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರ್ದುದು ಅವನ ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗೆ ಉಣ್ಣೆ ಇದ್ದಂತಾಯಿತ್ತು

ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೯ ಸಹಜ ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರು ತಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟಿಲೊಳಗುಂಡದ್ದು ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಕರಕಮಲದೊಳಗುಂಡದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಪಾವುಡ ಪರ್ಣದೊಳುಂಡದ್ದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನನೋಟವಿಲ್ಲದೆಕೊಂಬುದು ಅನರ್ಪಿತ. ಅದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗ ನೆನಹಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದು ಎಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೦. ಶಿವಭಕ್ತ ಆವ ಊರೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆವ ಕೇರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಹೊಲಗೇರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆತನಿದ್ದುದೇ ಕೈಲಾಸ. ಆತನ ಮನೆಯೇ ಶಿವನ ಅರಮನೆ. ಆತನ ಮನೆಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಲೋಕ ಶಿವಲೋಕ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಕಾಯಾಂಯಂಚ | ಶಿವಭಕ್ತ ಸ್ಥಿತೋಮದಿ | ತಭ್ರೀಣಿಶಿವಲೋಕಸ್ಯ | ತವ ಗೃಹಂಶಿವಮಂದಿರಂ | ಎಂದುದಾಗಿ, ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತನ ಅಂಗಳವಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಕೋಟಿ ಶಿಶುಹತ್ಯ ಇವೆಲ್ಲಾಅಳಿದು ಹೋಗುವವು. ಅನರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ, ಅಷ್ಟ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲವು ತಪ್ಪದು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತಿ ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು. ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ನೀನೆಂದು ಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಆತನು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೆ? ಆತ ಅಗಮ್ಯ ಅಪ್ರಮಾಣ ಆನಂದ ಮಹಿಮನು. ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಯ ಸರ್ಪಂಗೆಸ್ತುತಿಸಲಳವಲ್ಲ. ಅಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಶ್ರೀ ಚರಣವ ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩೧ ಕುಲ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಯರಡುಕುಲ. ಅವಾವೆಂದೊಡೆ ಭವಿ ಒಂದು ಕುಲ, ಭಕ್ತ ಒಂದು ಕುಲ- ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪ ಭಕ್ತರ ಕುಲವನಾರಿಸಿದರೆ ಬಾರದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು. ನೀರಿಂದಾದ ಮುತ್ತು ಮರಳಿ ಉದಕವಪ್ಪದೇ? ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ಜ್ಯೋತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆಬಪ್ಪದೆ? ವೃತ್ತ್ಯವಿನಿಂದಾದ ಮಡಿಕೆ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣುಪ್ಪದೆ? ಮತ್ತೆ ನಾಮಮುನಿ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಬಿನ್ನಹವ ಕೈಕೊಂಡು, ಕುಲಕಂಜಿ ಉಣಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದ ನಿಮಿತ್ಯದಿಂದ, ಹಾವಿನ ಹಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ವಾನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲಿವೇ? ಅದುಕಾರಣ ಶಿವಭಕ್ತ ರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಬೇಕು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೨. ಓಂಕಾರನಾದ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿಹುದು. ಅದು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರ್ಪುದು. ಆ ನಾದವಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡುವವು? ನಿರ್ಜೀವಿ ಯಾವವೆಂದೊಡೆ ಕೊಡ ಹಿದ ಶಬ್ದ, ಚರ್ಮವಾದ್ಯ, ಭೇರಿ, ತಮ್ಮಟ. ಮತ್ತಂ || ಲೋಹವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ತಾಳ, ಕಾಂಸಾಳ ಗಂಟೆ, ಕಹಳೆ, ಕರ್ನ, ನಮೂರಿ ಸ್ವನಾಯಿ. ಮತ್ತಂ || ತಂತಿವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ಕೆನ್ನರಿ, ವೀಣೆ, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ತಂಬೂರಿ, ರುದ್ರವೀಣೆ. ಇನ್ನು ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವನಿಕ್ಕಿದರೆ, ಪ್ರತಿಶಬ್ದ ಕುಡುವದು. ಮತ್ತಂ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಿಕ್ಕಿದೊಡೆ, ನುಡಿದ ಹಾಗೆ ನುಡಿವುದು. ಹಾಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ಈ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡುವವು? ಈ ನಾದ ಶಬ್ದವು ಆವಘಟದೊಳಗೆ ಮೊಕ್ಕು, ಆಘಟ ಶಬ್ದವ ಕುಡುತ್ತಿಹುದು ಆ ಘಟದ ಗುಣವೆಂದು ತಿಳಿವುದು. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಆ ಘಟವ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿಹ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆದುದ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೩೩. ಬಸವ ನೀಲಲೋಚನೆ ಇಬ್ಬರ ನಾಮ ಕೂಡಲು ಯೆಂಟೆಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಎಂಟೆಕ್ಷರವೇ ಮಾಯಾಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಾದವು. ಮಾಯಾಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರೀಂ ನಮಃಶಿವಾಯ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಬಕಾರಂ ಗುರುರೂಪಂಚ ಸಕಾರಂ ಲಿಂಗಮೇವಚ | ವಕಾರಂ ಪರಮ ಖ್ಯಾತಂ | ತ್ರಿವಿಧಂತತ್ವ ನಿರ್ಣಯಂ | ನೀಲಲೋಚನೆ ವಸ್ತು ನಾಮಾಕ್ಷರ ಪಂಚಕಂ, ಸ್ತೋತ್ರವೇತ್ರಿ ಸಂಧ್ಯಾಂಚ | ಭಕ್ತ ಸರ್ವ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷದಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ಎಂಟೆಕ್ಷರವೇ ಎನ್ನ ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವಾಗಿ ನಿಂದ ನಿಲವ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೪. ಎನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣಮವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಾಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲಮು ಅಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನ

ಮೈಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮಣಿಸೂರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಮತ್ತೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದಬದಿಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಅಕಾರಂ ವಾಮಭಾಗಂಚ್ಛ. ಉಕಾರಂ ಪೂರ್ವಮೇವಚ್ಛ. ಮಕಾರಂ ಪಶ್ಚಿಮಚ್ಛಿವ. ಓಂಕಾರಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸ್ತಭಾ || ಹಕಾರಂ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗಂಚ್ಛ. ಪಂಚ ಪ್ರಣವ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಎನ್ನ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲ ಭುಜದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಓಂಕಾರಂ ವಂದನಂ ದೇವೀ ನಮಾಕ್ಷರಂಭುಜದ್ವಯಂ | ಶಿಕಾರಂ ದೇಹಮಧ್ಯಸ್ತು | ವಯಕಾರಂ ಪಾದದ್ವಯಂ ||೧|| ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶವಿಧೇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮನಪಂಚಕದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ತ್ರಿಗುಣದಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಓಂಕಾರಂ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕಂ | ನಕಾರಂ ದಶೇಂದ್ರಿಯಂ | ಮಕಾರಂ ಮನಪಂಚಕಂ | ಶಿಕಾರಂ ಪ್ರಾಣನಾಯಕಂ || ವಕಾರಂ ದಶವಾಯುನಾಂ | ಯಕಾರಂ ತ್ರಿಗುಣಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವನ ಆರು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಪ್ರಣಮಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು. ಈ ಆರು ಪ್ರಣಮಗಳನೆಯದೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ, ಆ ಪೂಜೆ ನಿಷ್ಫಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಷಡಕ್ಷರಂ | ಸಮಾಖ್ಯಾತಂ | ಷಡಾನನ ಸಮನ್ವಿತಂ ಷಡ್ಭೇದ ಯೋಗಜಾನಾತಿ | ಪೂಜಾ ನಿಷ್ಫಲಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ

ಕರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ ನಿಂದು ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೫. ಪಾದಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡೆಕೊಂಬ ಕ್ರಮವು ಎಂತೆಂದೊಡೆ, “ಸ್ತುಂದ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ.” ದೇಶಿಕಂ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಂ ಪ್ರಣಮಂ ಲಿಖಿತಂ ತಥಾ | ಪಾದಪೂಜಾ ಇದಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಶೇಷಂ ಶೃಣು ಪಾರ್ವತಿ || ಎಂದುದಾಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣತೆಯಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ಗದ್ದುಗೆಯನಿಕ್ಕಿ, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡೆಕೊಂಬಾತನು ತನ್ನ ಕರಕಮಲವಂ ಮುಗಿದು, ಅಯ್ಯ ಹಸಾದ, ಮಹಾಪ್ರಸಾದ, ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪ್ರಣಮ್ಯ ದಂಡವದ್ಭ್ಯಾಮ್ಯಾಂ | ಇಷ್ಟಮಂತ್ರ ಚರಾಚರೇತ್ | ಗುರು ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಸ್ಯ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿಃ || ಎಂದುದಾಗಿ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪಾದಪೂಜೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಕಾರ ಪ್ರಣಮವ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಆ ಜಂಗಮದ ಎರಡು ಪಾದಗಳ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಪೋಡಶೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ ಪೂಜೆಯ ನಿಳುಹಿ, ಬಟ್ಟೆಲೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ತಂಬಿಗೆಯ ಉದಕದೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯೋದಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಉದಕವ ಬಲದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಆರು ವೇಳೆ ಪಡಕ್ಷರಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎಡದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಐದು ವೇಳೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ನೆನೆದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಡುವಾಗ ಒಂದೇ ವೇಳೆ ಓಂ ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದ್ರವವನೆಲ್ಲವ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಆ ಜಂಗಮವು ಸಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಸಲಿಸುವದು ಸಾಕ್ಷಿ || ಜಂಗಮಂ ಪಾದತೀರ್ಥಂಚ | ಇಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಪಿತಂ || ಪಂಚಾಂಗುಲಿಧಾರಯೇತ್ ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತಿನಯಶಯಃ || ಎಂದುದಾಗಿ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಕೃಪಿಸಿ ಆ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಯು

ಹೈಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಗುರುಪಾದೋದಕ. ಲಿಂಗವನೆತ್ತಿ ಅಂಗೈ
ಬಲ್ಲಿದ್ದೇ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸಿದುದು ಲಿಂಗಪಾದೋದಕ. ಬಟ್ಟಲೊಳಗಿದ
ರ್ಥವ ಸಲಿಸುವುದು ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪಾದೋ
ದಕ ಒಂದೇ ಎಂದರಿವುದು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸಪ್ತಸಾಗರ ಪರ್ಯಂತ | ತೀರ್ಥ
ಸ್ನಾನ ಯಥಾಫಲಂ || ಗುರೋರಂಘ್ರಿ ಜಲಂ ಬಿಂದು | ಸಹಸ್ರಂಶನಪೂರ
ಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕ್ರಮವರಿದು, ಸಲಿಸುವರ್ಗೇ ಮುಕ್ತಿಯಾ
ಗುವದಕ್ಕೆ ತಡವಿಲ್ಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪಾದಾಂಬುಜ ಪೂರಿತ ಪಾತ್ರಂ | ಜಂಗ
ಮಸ್ಯ ಪುರಸ್ಥಿತಂ | ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಸಮಾದಿತ್ಯ ಪೀತ್ವಾ ತತ್ರಾಪಿ ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ ||
ಎಂದುದು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೬. ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಸದ್ಗುರುವೇ
ಕರುಣೆವುದು, ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಧ್ಯಾನಯೋಗವೆಂದೊಡೆ ಆಧಾರ ಮೊದ
ಲಾಗಿ ಅಜ್ಞೆ ಕಡೆತನಕ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ
ತ್ರಿಕೂಟಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ, ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳು ಕೂಡಿದ
ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡುತಿ
ಹರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಗುರುವು ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿರಲು
ಅವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ
ಅವರ ಸಂಗಡ ಶಿಖಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿರ್ಬ ಬ
ಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು, ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂ
ಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಥರು ನೂತನ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ
ಮಾಡುತ್ತಿಹರು. ಆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಮೊದಲೆ ಚಿದ್ಭಕ್ತನ
ನೇ ಧರಿಸಿ ಆನಂದೋದಕದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ
ಅಷ್ಟತನುವಿನ ಅಷ್ಟಮುಗಂಧವನೇ ಧರಿಸಿ, ಕರಣಂಗಳ ಸಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ,
ಗುಣತ್ರಯದಕ್ಷತೆಯ ಧರಿಸಿ, ಸಾವಿರದೈವತ್ತು ಪ್ರಣಮದ ಪರಿಮಳವ
ತುಂಬಿದ ಪುಷ್ಪವ ಧರಿಸಿ ದಶವಾಯುಗಳ ಗುಣ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ
ಸುಟ್ಟು ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ, ಹೃದಯವೆಂಬ ಪ್ರಣತಿಯೊಳು
ದೃಢಚಿತ್ತವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯನಿರಿಸಿ, ಅರುಹೆಂಬ ತೈಲವ ನೆರೆದು, ಮಹಾಜ್ಞಾ
ನವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರಿಂದೊದಗಿದ ಏಕಾರತಿ ತ್ರಿಯಾ
ರತಿ ಪಂಚಾರತಿಗಳ ಮಹಾಪ್ರಕಾಶದ ದೀಪವ ಬೆಳಗಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ

ಇಚ್ಛಾದಿ ಪರಾಚಿತ್ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಆರತಿಯ ಪಿಡಿದಿಹರು. ಮೇಲೆ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಐವತ್ತು ದಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಐವತ್ತು ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರು ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಪದಾರ್ಥವ ನೀಡುತ್ತಿಹರು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಫಲ ಪದ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲದೆ ಉಲುಹಡಗಿದ ನಿಜಪ್ರಭಾಲತೆ ಪಣದ ವೀಳಿಯವನಿತ್ತು, ಅವರ ತಾಂಬೂಲ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಪರಿಣಾಮಿಸಿ, ಕರಮನಭಾವಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸುವವೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗ. ಇನ್ನು ಧಾರಣಯೋಗದ ವಿವರ. ಕರದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಮನದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಭಾವದೊಳಗೆ ತೃಪ್ತಿಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು, ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪದೀಗ ಧಾರಣಯೋಗ. ಇನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೋಗದ ವಿವರ. ಆ ಇಷ್ಟ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವ ಏಕವ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿಪ್ಪದೀಗ ಸಮಾಧಿಯೋಗ ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೩. ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ, ಗಂಡಲ್ಲ, ಬೀಜವಲ್ಲ, ವೃಕ್ಷವಲ್ಲ, ಆಕಾರವಲ್ಲ, ನಿರಾಕಾರವಲ್ಲ, ಶ್ವೇತನಲ್ಲ, ಪೀತನಲ್ಲ ಹರಿತನಲ್ಲ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟನಲ್ಲ, ಕಮೋತನಲ್ಲ, ಮಾಣಿಕ್ಯನಲ್ಲ ಆತನು ವರ್ಣಾತೀತನು, ವಾಡ್ತನಕ್ಕಗೋಚರನು. ಇಂತಪ್ಪ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯವಿದಿದು ಆಚರಿಸಿದವನು ಐಕ್ಯನು. ಎಲೆಗಳೆದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ, ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ನೊರೆ, ತೆರೆ, ಬುದ್ಬದಾಕಾರವಡಗಿದ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನು ಮಹೇಶ್ವರನೊಳಡಗಿ, ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣನೊಳಡಗಿ, ಆ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೊಳಡಗಿ, ಆ ಐಕ್ಯ ನಿರ್ವಯಲೊಳೆಡೆ

ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರ ಕೂಡಿದಂತೆ, ನೀರು ನೀರು ಕೂಡಿದಂತೆ ಜ್ಯೋತಿಜ್ಯೋತಿಯ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಚಿಪ್ಪಯಲಾಗಿ ನಿಂದನಿಲವ ಲಿಂಗದೊಳರುಹಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಲಿಂಗದ ಮುಖದಿಂದ ಮೂವತ್ತಾರು ವಚನವ ಓದಿದವರು ಕೇಳಿದವರು ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

